

over den del af den her samlede pakke, der handler om begrænsningen i udgang og prøveløsladelse. Så det er ikke kun dem i Kriminalforsorgen centralt, men også Fængselsforbundet.

Så forstår jeg ikke helt den sidste del af hr. Helge Adam Møllers svar. Hvad i det her forslag vil gøre miljøet og arbejdsforholdene bedre i fængslerne, så man slipper for det problem med, at fangerne ikke er beskæftiget? Hvad er det i det her forslag, der gør det?

For jeg er helt enig i, at der burde være noget beskæftigelse i fængslerne, enten at man kommer i noget uddannelse eller i noget arbejde i løbet af dagen, men hvad i det her forslag er det, der gør det, og hvor er de andre initiativer, der sikrer, at der er beskæftigelse i fængslerne? Hvor er de initiativer, der sikrer, at der bliver bedre forhold i fængslerne?

Vi ville gerne indgå i en diskussion om nogle helt andre former for fængsler og om at rive de store institutioner ned, der er i dag, hvor der bliver negative subkulturer og andre ting, så vi kunne få nogle små fængsler i stedet, hvor man virkelig kunne gå ind i at resocialisere folk. Det vil vi gerne være med til at diskutere, men vi kan slet ikke se oplægget til at få folk resocialiseret i det her. Tværtimod er vi meget bange for, at det her både fører til, at fængslerne bliver meget værre og får et meget hårdere arbejdsklima også i høj grad for de ansatte, og til, at der bliver mere kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes stadig væk, at det er underligt at have en debat i blinde. Jeg synes, det havde været rart, hvis vi havde haft høringsvarene, for så kunne det også være, at der var nogle af de ting, vi diskuterer her, som måske havde stået lidt klarere. Det kunne jo være, at der måske er nogle bekymringer, der også ligger i de høringsvar, også set i forhold til de mennesker, der i dagligdagen færdes netop i de her institutioner.

Så kan jeg forstå, at hr. Helge Adam Møller åbenbart heller ikke hørte starten af mit indlæg, for der roste jeg faktisk, at justitsministeren følger op i forhold til narkobehandlingen i vores institutioner. Jeg valgte at rose og sige, at det glæder mig. Vi har været meget optaget af det, og vores tidligere justitsminister har været meget optaget af det. Og jeg undlod faktisk dér at sige det, men så lad mig sige det nu, når hr. Helge Adam Møller åbenbart efterlyser det: Hvad er der egentlig af nyt i forhold til det udspil, der

ligger her fra justitsministeren omkring narkobehandlingen, set i forhold til de forhandlinger, der var kort forinden valget? Der er faktisk ikke meget nyt under solen.

Men det valgte jeg faktisk at lade være med at sige noget om, andet end at glæde mig over, at den nuværende justitsminister rent faktisk lægger op til at ville bruge det, som vi havde med i forhandlingerne umiddelbart før valget. Det synes jeg der er grundlag for at glæde sig over, for det, vi har omkring narkoen, er en forbandelse. Men jeg vil glæde mig over, hvis det lykkes at løse det i de kommende år på baggrund af de initiativer.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Også jeg spidsede ører, da jeg hørte hr. Helge Adam Møllers sidste udsagn om, at nu ville der ske noget helt fundamentalt anderledes i fængslerne, for nu ville der blive skredet hårdt ind over for narkotilstedeværelsen i fængslerne.

Og jeg kan i hvert fald huske fra mine mange år i Retsudvalget, at det har været et stigende problem, og at det har været et kæmpe stort problem rent lovgivningsmæssigt, fordi vi ikke har anet, hvad vi skulle gøre ved det, bl.a. af den grund, at det kræver kropsvisitering dag og nat af samtlige personer, der kommer i fængslerne, både af personale og af besøgende osv.

Så jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller: Hvad vil han love befolkningen her fra denne talerstol at der sker med narkoen i fængslerne, efter at den nye regering er trådt til? Det vil jeg gerne høre, for så vil jeg sørge for, at hr. Helge Adam Møller bliver holdt fast på det på et senere tidspunkt.

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil love, at der sker markant mere, end der skete i den tidligere regerings tid. Og det er jo ikke rigtigt, at den eneste metode til at afsløre narko er forskellige meget intime kropsvisiteringer. Der findes også noget, der hedder narkohunde, som kan anvendes i langt større grad. Der findes også nye elektroniske redskaber, som udvikles dag for dag, og som er blevet udviklet meget bare inden for de sidste 4 eller 5 år, som man anvender i visse andre lande, og som kan afsløre narko, ligesom man – typisk, når man går igennem en lufthavn – kan afsløre, om man har våben og sprængstoffer og andre ting på sig.